

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona,
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és köz-
gazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.Előfizetési pénzek és reklamációk,
Feigl Gyula
kiadó címére küldendők.

XXI. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ERNŐ.

24. szám.

A közigazgatás egyszerűsítése.

Végre másfél évi huza vonta után testet öltött a kívánság, hogy a magyar közigazgatás egyszerűsítve legyen. Hogy mily bonyolult a mai közigazgatás, mily költséges és hosszadalmas, azt hiszem fölösleges fejtegetnem, a kinek dolga volt valamely közigazgatási forummal, az sajnos, — nagyon is tapasztalhatta a közigazgatási rendszer mai formájának súlyos voltát.

Éppen ezért, — mi tőrés — tagadás — csak elismeréssel szólhatunk azokról az irány elvekről, a melyek *Szell Kálmán* miniszterelnök mint belügyminiszter által a képviselőházhoz benyújtott és a közigazgatás egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslatban foglaltatnak.

Hosszu és alapos tanulmányok eredménye és nagy gyakorlati érzéknek tanúsága a törvényjavaslat, melynek intézkedéseitől, — feltéve, ha azok írott malasztok nem lesznek — a legjobb eredményeket várjuk.

A közigazgatás mai lassúságán kuszált és bonyolult voltán az ügyvitel szabálytalanságán és sokféleségén akar segíteni a javaslat, mely előhírnöke annak a nagy reformnak, melyet a *Közigazgatás államosítása* címén már oly réges-régen hangoztatnak.

Maga a törvényjavaslat öt szakaszra oszlik 44 paragrafussal. Az első szakasz a *jogorvoslatokról* szól a jogorvoslatok módzatnait szabályozza.

Főmozzanata, hogy a *felelősökre* minden ügyben egységes határidőt, 15 napot szab meg. Második szakasz a *rendőri büntető bíraskodást* tárgyalja,

mely arra van hivatva, hogy a közönség eddigi zaklatásának elejét vegye. Ezen szakaszban a kihágási eljárás is szabályozva van, mely eddigi végtelen hosszadalmas és szövevényes voltánál fogva nem csak a közönségnek volt terhére, de rendkívül sok idejét rabolta el a tisztviselőnek is. Harmadik szakasz szól a *kihágási büntetés pénzeiről*. Eddig a büntetés pénzek ezerféle célra fordítottak a mi adminisztrációja, nyilvántartása, kezelése és kiutalása tetemes költséggel és időpazarlással jár. E szakasz értelmében a kihágási ítéletek alapján befolyó büntetés pénzeknek, valamint az elkobzott s gazdátlan jószágok értékesítéséből befolyó összegeknek felerésze a községet illeti, másik felerésze pedig a pénzügyminiszterium kezelése alá tartozik. A negyedik rész a *kézbesítésről* szól. A sok küldőnc és kézbesítő helyett a postát alkalmazza. Az ötödik rész a miniszterium és az egyes közigazgatási hatóságok külön-külön és egymás közötti *ügyvitelét* szabályozza, melynek fő passzusa, hogy minden megyében hivatalos lapot adnak ki, a melyben az összes rendeletek és határozatok a közlés után 8 napra jogerőre emelkednek.

Íme ezek a törvényjavaslatnak rövid vonásai; természetesen ez mind csak bevezetés ahhoz a nagy reformalkotáshoz, melylyel közigazgatásunkat teljesen modernné akarjuk tenni.

Annyi bizonyos, hogy ha jelen javaslat intenciói a gyakorlatban tényleg megvalósítatnak és ha szakítva a régi rendszerrel a köztisztviselők és a nagy közönség érdekeit tartják szem előtt, — úgy törvényhozásunk nem végez felesleges munkát és

közigazgatásunk egyszerűség, olcsóság világosság és gyorsaság tekintetében nagy lépéssel jut előre. Vajha így lenne!

Vasuti közgyűlés.

A köszeg-szombathelyi vasut-részvénytársaság f. hó 17-én tartja évi közgyűlését *Szűsbély Gyula* elnöklésével. Az alábbi igazgatói jelentésben bemutatjuk a vasut-részvénytársaságnak múlt évi működése eredményét a következőkben:

Az 1900. évről ezennel közzétett forgalm kimutatás-, főzárlat-, nyereség és veszteség számla mégis üzleti bevétel és kiadásokat feltüntető adatokból kitűnik, hogy az elmúlt évben vasutunk forgalma, ennél fogva bevétele is kedvezőbb volt az előző évinél, a meynyében 777 személyivel és 15058 métermázsa áruval több szállítatván, az összegbevétel is 6091 k. 58 fillérrel haladta meg a megelőző évi eredményt:

Az igazgatóság ennél fogva abban a helyzetben van, hogy Köszeg város 300,000 korona törzsrészvénye után 12000 korona összeget hozhat osztalékkul javaslatba, megmaradván 2353 korona 94 fillér az építési tartalék alap javára, melyet az előre láthatólag rövid idő alatt eszközözendő beruházások miatt, a tiszta jövedelemből az igazgatóság kihasi-tandónak véleményez.

A Köszeg-Léka-Kőpatak h. é. vasut létesítésre vonatkozó megbízásban, mely egyenlőre az előmunkálatok befejezése, közigazgatási bejárás és az építési engedély kinyeréséig terjedett, eljártunk; ennek eredményeként jelenthetjük, hogy az előzetes munkálatok bevégeztetvén az építési engedély iránti kérvényünk elintézés végett a n. m. m. kir. keres-

TÁRCA.

Tárca egy tárcáról.

Irtá: D' AMANT LEÓ.

A multkor, hogy szólt, szerkesztő ur, egy tárca megírása ügyében — hazamentem.

Utközben gondolkozóba ejtett kijelentése, s nem tudtam hamarjában mihez fogjak. Ugyanis arra a konkluzióra jutottam, hogy nehéz dolog egy tárcacikket megírni, amikor az ember minden téma liján van.

Eszembe jutott az a grófné, aki hazajön, drága cobolyprémes felöltőjét a már ott várakozó komorna leveszi szoborszerű vállairól, mire ő (már mint a grófné) egy kerevetre dől, a minden jónevelésű grófnéktól megszokott elegáns hanyagsággal. Olyan szép jelenetet írhatnék most le. A grófné duzzog, a gróf keztyűit csapkodja az asztalra. Fel és alá jár a teremben (mert grófok csak termekben szoktak fel és alá sétálni), majd dühösen megáll; . . . pokoli kacaj; . . . szivartárca . . . cigaretta . . . rágyújt . . . fogja keztyűit . . . csenget Jeannak . . . és elmegy „A dieu chère” veti oda arisztokratikus orrhangon . . .

Ezt azonban Daudet kollegám oly szépen írta meg, hogy nem vágyódtam e jelenetet jobban „megcsinálni”. Menjünk odóbb.

Hah, megvan! Szegény embert irok le, nagy család . . . kilenc gyermek . . . kevés kenyér. Gazdag láziur . . . gyermektelen . . . bus. Micsoda jelenet,

amikor kéri a szegény ember egyik gyermekét. Az apa megőrül, legalább egynek lesz jó módja — mondja. S én legalább egy szájjal kevesebbet leszek kénytelen etetni. A háziur jön, a választásra kerül a sor. „Melyiket a kilenc közül?” s végig fogdossa a szegény ember a gyermekeket, s íme egyiket sem akarja oda adni; egyik ezért, a másik azért kedves előtte. A háziur bosszusan távozik — finita la commedia. —

Mondhatom ez az idea nagyon megtetszett, s meg is irtam volna iziben, ha eszembe nem jut, hogy szintén tehetséges író társam, Jókai Mór el nem írta volna előlem. Ez a világ sora! Egyszer van egy jó ideám, azt is Jókai írta meg.

Majd Oroszországba csatangolt fantáziám a hetmanok és kozákok közé. Ott láttam egy pompás szép asszonyt, a fényes pétervári paloták egyikében. Szeretett, szeretőjét megölték, s ő bosszút lihegve követte boldogsága szétülőjét Párisig. A Szajnaparti Babel elég alkalmas volt, hogy rajta üssön szeretője gyilkosára, ki a röviden végző muszka hatalmasság elől ide menekült. Fedora — mert így hívták a szép asszonyt — addig tanulmányozta áldozatát, annyit foglalkozott vele, míg végre maga lett áldozatának áldozatává — belészere-tett. Ez igen érdekes dolog: szinte láttam, amint oly szépen leírtam azt a szerelmi kettőst, amely miuden drámába beillett volna, a mikor Fedóra megvallja, hogy meenyire szereti imádottját. Felsőleges dolog — így mondja az egész világ, Sardou „Fedóra”-ját olvasva. Tehát ez sem lehet tárcám tárgya.

Amerikába vitorláztam hát. Pumákra választam négy hétig, indusokkal, vérebekkel, karabélyokkal jól megrakodottan. Már két hétig álltam lesben a barlang nyílása előtt, amelyben egy egész puma-familia ült haditanácsban, megoldandó azt a problémát, hogyan lehetne bennünket elevenen megenni, amikor eszembe jutott, hogy erről meg a „Vadászlap”-ban olvastam egy érdekes cikket . . .

Beléttam tehát, hogy ily módou nem sikerülend nekem ma tárcát írnom, tollat akartam togni, s megírni, hogy bocsnatát kérem, de ezuttal lehetetlenséget követel tőlem szerkesztő ur — amikor remek ideám támadt.

Mondom olyan fölséges valami, a milyent még Európában és a közelfekvő falvakban eddig meg nem írtak.

Mert már nem tartok semmitől, hacsak Amerika és a kapcsolt részek, vagy Afrika viráuyairól nem jelentkezik valaki, aki ideámért elvállalja a szerzői elsőbbséget.

Ez esetben elálluék e téma megírásától.

De nini, most veszem csak észre, mára már meg se írhatom a tárcát, mert szerkesztő ur tőlem csak egy tárcát kért; ígérem azonban, hogy, ha három éven belül senki sem hajlandó megírando tárcám témáját a magának vallani, közlelőbb megírom azt én.

Addig is türelmet kérek — cserébe a jelen tárcáért!

Kavics leves.

Irtá: Cleonic.

Az utolsó olaszháboru alkalmával egy zuávot egy savoyaihoz szállásoltak be, kinek felesége messze földön ismeretes volt fősvénységéről.

